

Podstawowe Zasady Biblijne

Chrześcijanin a polityka

Zwierzchności od Boga są postanowione. (Rz 13,1 BG)

Ty stworzyłeś wszystko, i z woli twojej zostało stworzone, i zaistniało. (Ap 4,11 BW)

I uczynił [Bóg] z jednej krwi wszystkich naród ludzki, [...] zamierzyszy przedtem rozrządzone czasy i zamierzone granice mieszkania ich; Aby szukali Pana, [...] namacali i znaleźli. (Dz 17,26-27 BG)

Polityka wiąże się ze sprawowaniem władzy i widać ją w różnych postaciach. W rzeczywistości Bóg uchyla te rzeczy, które mężczyźni i kobiety zamierzają robić, gdy są przeciwko Jego ogłoszonej woli, tak aby ostatecznie osiągnięty został Jego cel.

Nauczanie Biblii jest jasne: to Bóg sprawuje kontrolę. Wydarzenia, które mają miejsce na świecie i w narodach, są zgodne z Jego wolą. Ich ostatecznym skutkiem będzie Królestwo Boże na ziemi, albowiem *On z jednego człowieka wyprowadził cały rodzaj ludzki, aby zamieszkiwał całą powierzchnię ziemi. Określił właściwie czasy i granice ich zamieszkania, [...] dlatego że wyznaczył dzień, w którym sprawiedliwie będzie sądzić świat przez człowieka, którego na to przeznaczył [Jezusa]... (Dz 17,26-31).*

Rola chrześcijanina jest wyraźnie określona jako obcego (cudzoziemca) – czyli kogoś bez żadnych praw politycznych – i pielgrzyma, który podróżuje do innego kraju i Królestwa, które ma się dopiero objawić na ziemi. W konsekwencji, wierzący nie powinien zapuszczać korzeni w obecnym porządku i oprócz pragnienia wolności, by służyć Bogu, nie powinien troszczyć się o to, kto stoi na czele kraju, w którym on lub ona mieszka. Podobnie, chrześcijanin nie uczestniczy w procesie demokracji w celu wybrania nowego rządu, ani w politycznych protestach przeciwko istniejącym układom.

To jest świat Boga

Do Nabuchodonozora, despoty panującego nad królestwem ludzi w czasach Daniela, Bóg powiedział, że zostanie upokorzony, *aż do tego przyjdzie, że poznają ludzie, iż Najwyższy panuje nad królestwem ludzkim, a daje je, komu chce, a najpodlejszego [=najbardziej unizonego] z ludzi stanowi nad nim (Dn 4,17 BG [we współczesnych polskich tłumaczeniach jest to werset 13]).* Tym najbardziej unizonym spośród ludzi będzie Jezus jako Król w Królestwie Bożym. Po ustąpieniu obłądu, Nabuchodonozor uznał najwyższą pozycję Boga nad światem ludzi: *Według woli swojej postępuje, z wojskiem niebieskiem i z obywatelami ziemi, a nie masz, ktoby wstręt uczynił ręce jego i rzekł mu: Cóż to czynisz? [...] chwale, i wywyższam i wystawiam króla niebieskiego, którego wszystkie sprawy są prawdą, a ścieszki jego sądem, a który chodzących w hardości poniżyć może (ww. 35-37 BG [32-34]).*

Chrześcijanin: status pielgrzyma

Jezus wzywa wierzących do nowego priorytetu w ich życiu: *Starajcie się naprzód o królestwo Boga i o Jego sprawiedliwość, a to wszystko będzie wam dodane (Mt 6,33).* Odpowiedź na to wezwanie będzie skutkować tym, że dana osoba zostanie wywołana spośród pogan, żeby być częścią *ludu dla imienia [Boga] (Dz 15,14 BW)*, żeby stać się członkiem wspólnoty Izraela. To nowe poddanie wymaga, żeby wierzący zaakceptowali i stosowali nowe normy zachowania wzorowane na nauczaniu i przykładzie Jezusa. On to nakazał: *Oddajcie więc Cezarowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga (Mt 22,21).* Ten podwójny obowiązek wymaga, żeby wierzący przestrzegali praw kraju, w którym mieszkają i płacili podatki. Autor piszący do **Hebrajczyków** uwypukla przykład patriarchów, którzy *jawnie okazują, iż ojczyzny szukają (11,14 BG)*, albowiem *oczekiwali miasta mającego grunty, którego sprawcą i budownikiem jest Bóg (w. 10 BG).*

Poza tym, dla chrześcijanina prawdą będzie: *Nie mamy tutaj trwałego miasta, ale szukamy tego, które ma przyjść (13,14); Nasza bowiem ojczyzna jest w niebie. Stamtąd też jako Zbawcy wyczekujemy Pana naszego Jezusa Chrystusa (Flp 3,20).*

Zachowanie chrześcijanina a państwo

Ponieważ są obcymi i pielgrzymami szukającymi nadejścia Bożego nowego wieku, chrześcijanie nie mogą aktywnie uczestniczyć w procesach politycznych kraju, w którym mieszkają. Ich rola polega na posłuszeństwie wobec władz – chyba że władze wymagają od nich łamania Bożych praw. Chociaż istnieją porady, jak żyć w świecie jako chrześcijanin, nie ma, co znaczące, żadnych instrukcji co do zachowania się w jakichkolwiek rolach związanych z rządem, osądem spraw społecznych, czy też naprawianiem społecznej niesprawiedliwości (**1 P 2,13-17.21**). Przykład Jezusa bardzo wyraźnie mówi o poddawaniu się woli Bożej, a nie o domaganiu się praw politycznych.

Rada apostoła Jezusa co do relacji chrześcijanina wobec państwa jest taka: *Napominam tedy, aby przed wszystkimi rzeczami czynione były prośby, modlitwy, przyczyny i dziękowania za wszystkich ludzi; za królów i za wszystkich w przełożeniu będących, abyśmy cichy i spokojny żywot wiedli we wszelkiej pobożności i uczciwości. Albowiem to jest rzecz dobra i przyjemna przed Bogiem, zbawicielem naszym, który chce, aby wszyscy ludzie byli zbawieni i ku znajomości prawdy przyszli (1 Tm 2,1-4 BG)*. Cały **rozdział 13 Listu do Rzymian** daje rady wierzącym co do ich zachowania wobec państwa i świata polityki. Paweł mówi, że wierzących powinny charakteryzować następujące cechy:

- poddanie władzom, ponieważ to Bóg je ustanawia;
- płacenie podatków;
- szacunek dla sprawujących władzę;
- okazywanie miłości swoim bliźnim;
- powstrzymywanie się od *uczynków ciemności (Rz 13,12)*;
- manifestowanie przykładu Jezusa w codziennym życiu. Chrześcijanie są oddani naśladowaniu Jezusa.

Jego przykład i nauczanie wymagają, żeby w pierwszej kolejności dążyli do Królestwa Bożego i Bożej sprawiedliwości. Nie mają zatem udziału w ambicjach kraju, w którym przyszło im zamieszkiwać. Akceptują to, że to Bóg rządzi światem i dopuszcza do takich rozwojów sytuacji politycznych, których oni sami nie popieraliby; dlatego też będą powstrzymywać się od popierania ugrupowań politycznych, czy to przez głosowanie, czy też przez członkostwo. Chrześcijanin już oddał swój głos na Pana Jezusa Chrystusa jako Króla, zarówno w swoim życiu osobistym, jak też wtedy, gdy Pan powróci, żeby rządzić światem żelazną różgą w celu wprowadzenia sprawiedliwości i pokoju. Obecne miejsce chrześcijanina to podporządkowanie się państwu i jego prawom za przykładem Jezusa:

Ukazała się bowiem łaska Boga, która niesie zbawienie wszystkim ludziom i poucza nas, abyśmy wyrzekłszy się bezbożności i żądz światowych, rozumnie i sprawiedliwie, i pobożnie żyli na tym świecie, oczekując błogostawionej nadziei i objawienia się chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa, który wydał samego siebie za nas, aby odkupić nas od wszelkiej nieprawości i oczyścić sobie lud wybrany na własność, gorliwy w spełnianiu dobrych uczynków.
(**Tt 2,11-14**)

BG: Biblia Gdańska; BW: Biblia Warszawska; pozostałe cytaty: Biblia Tysiąclecia, wyd. IV

Ulotka ta została przygotowana przez redakcję miesięcznika **Testimony** w celu zachęcenia do studiowania biblijnych zasad, zarówno samodzielnie jak i w eklezji. Więcej ulotek z tej serii można znaleźć na stronie polskich chrystadelfian:

www.prawdybiblijne.com